

רשומות

קובץ התקנות

	עמוד
תקנות נמל חיפה ויפו (מסי החסנה) (תיקון), תשי"ז—1957	876
צו נמל חיפה (שימוש בציוד) (תיקון), תשי"ז—1957	876
צו נמל חיפה (תעריף לשירותים מסויימים) (תיקון), תשי"ז—1957	877

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר לנתניה (רחצה על שפת הים), תשי"ז—1957	878
חוק עזר לאור־יהודה (היטל לצרכי סעד), תשי"ז—1957	881
חוק עזר לאור־יהודה (היטל עינוגים), תשי"ז—1957	884
חוק עזר להרי יהודה (היטל עינוגים), תשי"ז—1957	885
חוק עזר לטייבה (רשיונות לאופניים), תשי"ז—1957	887
חוק עזר לטירת הכרמל (הגנה על הצומח), תשי"ז—1957	888
חוק עזר לטירת הכרמל (הוצאת אשפה), תשי"ז—1957	889
חוק עזר לטירת הכרמל (הסדרת גדר חיה), תשי"ז—1957	891
חוק עזר לטירת הכרמל (מניעת מפגעים), תשי"ז—1957	893
חוק עזר לטירת הכרמל (קביעת לוחיות־מספר בבנינים), תשי"ז—1957	895
חוק עזר לטירת הכרמל (שימור רחובות), תשי"ז—1957	896
חוק עזר לירקון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ז—1957	898
חוק עזר לכרכור (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ז—1957	899
חוק עזר למזכרת־בתיה (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1957	900
חוק עזר לעתלית (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ז—1957	902

פקודת הנמלים

תקנות נמל חיפה ויפו בדבר אגרות החסנה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 4 ו־17 לפקודת הנמלים [1], והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מתקין תקנות אלה:

תיקון תקנה 6

1. בתקנה 6 לתקנות נמל חיפה ויפו (מסי החסנה), 1943 [3] —

(1) בתקנת משנה (3), במקום „2.000 ל"י" יבוא „2.200 לירות";

(2) אחרי תקנת משנה (3) תיווסף תקנת משנה זו:

„(4) נוסף לאגרת אחסנה לפי התוספת תשולם בעד החזקת רכב, כשצמיגיו מרוחקים מהקרקע, אגרה בשיעור של 2.750 לירות לכלי רכב."

השם

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות נמל חיפה ויפו (מסי החסנה) (תיקון), תשי"ז—1957".

י"ד באדר א' תשי"ז (15 בפברואר 1957)
(חם 755306)

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

[1] חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ר, עמ' 1146.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ע"ר 1943, תוס' 2 מס' 1256, עמ' 234; ק"ת 210, תשי"ב, עמ' 183; ק"ת 292, תשי"ב, עמ' 1284.

פקודת הנמלים

צו נמל חיפה בדבר שימוש בציוד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לפקודת הנמלים [1], והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 2

1. בסעיף 2 לצו נמל חיפה (שימוש בציוד), תשי"ג—1953 [3] (להלן — הצו העיקרי) —

במקום „7" יבוא „8.400";

במקום „10" יבוא „12".

תיקון סעיף 3

2. בסעיף 3 לצו העיקרי, בסעיף קטן (א) —

במקום „—.42" יבוא „—.50";

במקום „8.400" יבוא „—.10";

במקום „5.600" יבוא „—.7";

במקום „—.224" יבוא „—.270";

במקום „—.56" יבוא „—.67";

במקום „16.800" יבוא „—.20".

תיקון סעיף 4

3. בסעיף 4 לצו העיקרי —

במקום „4.500" יבוא „5.400";

במקום „4.500" יבוא „5.400";

במקום „0.650" יבוא „0.800".

השם

4. לצו זה ייקרא „צו נמל חיפה (שימוש בציוד) (תיקון), תשי"ז—1957".

י"ד באדר א' תשי"ז (15 בפברואר 1957)
(חם 75541)

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

[1] חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ר, עמ' 1146.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ק"ת 380, תשי"ג, עמ' 1322; ק"ת 434, תשי"ד, עמ' 555; ק"ת 468, תשי"ד, עמ' 1233.

קובץ התקנות 676, י"ח באדר א' תשי"ז, 19.2.1957

פקודת הנמלים

צו נמל חיפה בדבר אגרות בעד שירותים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 10 לפקודת הנמלים [1], והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 [2], אני מצווה לאמור:

תיקון התוספת הראשונה

1. בתוספת הראשונה לצו נמל חיפה (תעריף לשירותים מסויימים), 1946 [3], יבחלק ד', במקום הסעיפים 1, 2, 3, 4, 5 ו־6 יבואו סעיפים אלה:

	לכל מטר מעוקב בלירות
„1. בעד מיון של —	
עץ לבן, לפי מידות עובי, רוחב ואורך	1.650
עץ אורן, לפי מידות עובי ורוחב	1.650
עץ אשור, לפי מידות עובי	2.750
2. בעד טיפול לצורך מדידה של —	
עץ לבן ועץ אורן	1.600
עץ אשור	2.500
	לכל טון מטרי בלירות
3. בעד מיון של עצי אריזה לפי ראשים, צדדים וכיסויים	1.250
4. בעד מיון של —	
(1) ברזל —	
בלתי ארוז או בחבילות (ליפטים) שמשקל כל חבילה אינו עולה על 100 ק"ג	1.750
בחבילות (ליפטים) שמשקל כל חבילה עולה על 100 ק"ג	1.300
(2) צינורות — בקוטר —	
עד "3	1.300
למעלה מ־"3 עד "8	0.950
למעלה מ־"8	1.650
(3) לוחות ופחים בודדים או בחבילות שמשקל כל יחידה או חבילה —	
אינו עולה על 100 ק"ג	1.650
עולה על 100 ק"ג	0.950
(4) שקים	1.050
(5) קרטונים	1.400
(6) חביות	1.050
(7) מטען אחר	1.650
5. בעד טיפול לצורך שקילה שלא לצורך בדיקה רגילה של המכס	1.100
	לכל יחידה בלירות
6. בעד פתיחת ארגזים, חבילות ושקים, אריזתם מחדש וסגירתם שלא לצורך בדיקה רגילה של המכס	0.350".

השם

2. לצו זה ייקרא „צו נמל חיפה (תעריף לשירותים מסויימים) (תיקון), תשי"ז—1957".

י"ד באדר א' תשי"ז (15 בפברואר 1957)

(חמ 75542)

משה כרמל
שר התחבורה

[1] חוקי א"י, כרך ב', פרק קי"ד, עמ' 1146.
[2] ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
[3] ע"ר 1946, תוס' 2 מס' 1506, עמ' 838; ק"ת 514, תשט"ו, עמ' 857.

קובץ התקנות 676, י"ח באדר א' תשי"ז, 19.2.1957

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לנתניה בדבר רחצה על שפת הים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934 [1], מתקינה מועצת עירית נתניה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"שפת הים" — השטח הנמצא בתחום העיריה והמשתרע בין קו היבשה המרוחק מרצועת חוף הים מאה מטרים הנמדדים מנקודת השפל של המים ובין הקו בים המרוחק מרצועת חוף הים שלושה מילין ימיים הנמדדים כאמור;

"עיריה" — עירית נתניה;

"המועצה" — מועצת העיריה;

"ראש העיריה" — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

"המפקח" — אדם שנתמנה בכתב על ידי ראש העיריה כמפקח על שפת הים או כעוזר למפקח;

"מפגע" — כל דבר העלול לסכן את חייו, בטחונו, בריאותו, רכושו או נוחיותו של אדם או כל דבר העלול להפריע לאדם או למנוע אותו מהשתמש בזכויותיו או להביא לידי הרגזה או לידי פגיעה לחוש הראיה, הריח או השמיעה;

"מציל" — אדם שנתמנה על ידי ראש העיריה כמפקח על תחנת הצלה או כעוזר למפקח;

"ילד" — ילד או ילדה בגיל פחות מתשע שנים;

"בעל חיים" — לרבות בקר, כבשים, עזים, גמלים, פרדים, סוסים, חמורים, עופות בית, חתולים, קופים למעט כלבים;

"רכב" — כמשמעותו בסעיף 2 לפקודת התעבורה [2];

"עגלה" — כל עגלה שאינה רכב, למעט עגלת ילדים;

"מקום ציבורי" — לרבות מדרכה, בית קפה, מסעדה, אוטובוס ציבורי או כל מקום אחר שיש לקהל רשות כניסה חפשית אליו;

"התרחץ" — הימצא אדם על שפת הים כשאינו לבוש בגדים רגילים.

בגדי רחצה והנבלות לבישת בגדים ופשיטתם

2. (א) לא יתרחץ אדם בשפת הים אלא כשהוא לבוש בגד רחצה.

(ב) לא יתלבש אדם ולא יתפשט על שפת הים אלא במקומות שיוחדו לכך על ידי המועצה.

מקומות מיועדים לרחצה

3. (א) המועצה רשאית לקבוע על שפת הים —

(1) מקומות שבהם הרחצה אסורה;

(2) מקומות רחצה לגברים לחוד ולנשים לחוד, או באופן אחר;

(3) מקומות רחצה מיוחדים לבתי־ספר, לגני־ילדים, למעונות ילדים או לבתי תינוקות;

---

[1] ע"ר 1934, תוס' 1 מס' 414, עמ' 1.
[2] חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

קובץ התקנות 670, י"ח באדר א' תשי"ו, 10.2.1957

(4) מקומות רחצה מיוחדים לאנשים או לילדים החולים בשעלת;
(5) מקומות מיוחדים לקייטנות, למשחקים או לספורט;
(6) מקומות לעגינת סירות שיט או מפרשים;
(7) מקומות מיוחדים לרחיצת בעלי חיים.

(ב) ראש העיריה יפרט במודעות לגבי כל מקום מיוחד שנקבע על ידי המועצה על פי סעיף קטן (א), שעות הרחצה ותנאים מיוחדים אחרים.

(ג) לא ייכנס אדם לשטח שפת הים, לא יתרחץ ולא ישחק בו משחק הקשור בתנועת גוף, לא יעסוק שם בספורט פרט לריצה קלה, לא יעגון שם סירות שיט או מפרשים ולא ירחץ שם בעלי חיים שלא בהתאם להוראות הסעיפים הקטנים (א) ו־(ב) ולא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות דבר מן הדברים האמורים כאמור.

(ד) האיסור להיכנס כאמור לא יחול על מי שנכנס תוך מילוי תפקידו כמפקח או כמציל או בקשר עם תאונה או לשם הצלת נפשות.

איסור לגשת בסירה למקומות הרחצה

4. לא ישוט אדם בסירה במקום שיחדוהו כמקום רחצה, אלא לצורך הצלת נפשות.

העמדת כסאות מרגוע, סוכות ואהלים

5. לא יעמיד אדם על שפת הים כסא מרגוע, אוהל או סוכה אלא ברשות המפקח ואולם המועצה רשאית ליתן רשיון לאדם להעמיד כסאות מרגוע, מחסה או אוהל על שפת הים כדי להשכירם לקהל בתנאים, ובזמנים ובתשלום שהמועצה תקבע.

רוכלות

6. לא יעסוק אדם כרוכל על שפת הים אלא על פי היתר בכתב מאת ראש העיריה. ראש העיריה רשאי לתת היתר כאמור או לסרב לתתו, לבטלו לחלוטין או להתלותו, וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

מניעת רעש

7. (א) לא יקים אדם רעש במקום ציבורי על שפת הים בין בצעקות ובין בפעמון, בצלצלים או בכלי הרעשה אחר.

(ב) מי שילד או מבוגר נמצאים בפיקוחו, חייב למנעם מהקמת רעש כאמור בסעיף קטן (א).

בעלי חיים, רכב וכלבים

8. (א) לא יביא אדם לשפת הים — פרט למקום שנועד לכך על ידי המועצה — בעל־חיים, רכב או עגלה, ולא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור, אולם מותר להוביל ביד אופניים ולהעמידם במקום שייקבע על ידי המפקח.

(ב) לא יביא אדם כלב לשפת הים אלא כשהוא רתום לשרשרת וכשמחסום נתון לפיו.

מפגע

9. (א) לא יעשה אדם דבר שיש בו משום מפגע, ולא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור.

(ב) לא יעשה אדם צרכיו על שפת הים אלא במקומות שיוחדו לכך על ידי המועצה.

הנפת דגל שחור

10. (א) החליט המפקח כי יש לאסור את הרחצה או את השימוש בסירות, או שני הדברים כאחד, בשפת הים בכלל או בחלק הימנו, מחמת מצב הים, יצווה להניף בו דגל שחור במקום בולט.

(ב) לא יימצא אדם במי הים ולא ישתמש בו בסירה ולא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור במקום ובזמן שמונף דגל לפי סעיף קטן (א).

תחנות הצלה

11. (א) ראש העיריה רשאי להתקין תחנת הצלה בשפת הים, להחזיקה, להעבירה ממקום למקום ולסגור אותה.

(ב) כל אדם חייב לציית לאות, להוראה או להתראה שניתנו על ידי מציל או מפקח לשם בטחונו של אותו אדם או לשם בטחונו של מבוגר או ילד המסורים לפיקוחו, או לבטחונו של מבוגר או ילד אחר.

(ג) לא ישתמש אדם, שאינו מציל או מפקח, בסירות, בחגורות ההצלה, או בכל יתר המכשירים של תחנת הצלה, לא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות כאמור, ולא יתן כל אות הדומה לאותם אותות הניתנים על ידי מציל, אלא בהסכמתו של מפקח או מציל.

איסור לקרוא לעזרה לללא צורך או לסכן חיים

12. (א) לא יעמיד אדם פנים, אם בצעקות או בהעוויות, ואם באופן אחר, כנתון בסכנה, ולא יתנהג באופן העלול להמריץ אנשים אחרים לחשוב כי הוא נתון בסכנה וקורא לעזרה אלא אם יש צורך לכך.

(ב) לא ישחה אדם ולא יצלול באופן העלול לסכן את חייו או לפגוע בגופו או לסכן את חייהם או לפגוע בגופם של האחרים.

איסור להשתמש בחומר מזוהם

13. לא ישתמש אדם על שפת הים בחומר העשוי ללכלך את מי הים או את שפת הים, ולא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות זאת.

איסור לגרום נזק

14. לא יגרום אדם נזק לרכוש העיריה ולא יקלקל ולא יסיר כל שלט או מודעה שנקבעו על שפת הים על ידי ראש העיריה או על פי הוראותיו ולא יתיר למבוגר או לילד המסורים לפיקוחו לעשות זאת.

סמכויות המפקח

15. (א) המפקח רשאי —

(1) להוציא משפת הים כל אוהל, כסא מרגוע, מחסה, בעל חיים, רכב, עגלה, כלי נגינה, מכשיר ספורט, סירה, מודעה, שלט, או כל חפץ אחר שהושמו או שמשתמשים בהם שלא בהתאם להוראות חוק עזר זה;

(2) להיכנס לכל מקום על שפת הים על מנת לגלות עבירה על הוראות חוק עזר זה;

(3) להרחיק משפת הים כל אדם הנגוע במחלה מידבקת;

(4) בכלל לעשות כל פעולה הנחוצה לשם הוצאה לפועל של הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

הודעות

16. (א) המפקח רשאי בהודעה בכתב לתת הוראות לאדם שעבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, ולדרוש ממנו לבצע את כל העבודות הדרושות לשם החזרת המצב ליושנו כפי שהיה לפני שנעברה העבירה, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לציית להוראות ולבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור, חייב למלא אחריה.

סמכויות ראש העיריה

17. לא מילא אדם אחרי דרישת המפקח לפי סעיף 16 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאי ראש העיריה לבצע את העבודה הדרושה ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

אגרות

18. בעד מתן היתרים ורשיונות לפי חוק עזר זה ישולמו לקופת העיריה אגרות כפי שתקבע המועצה מדי פעם בפעם, ובלבד שלא יעלו על השיעורים הקבועים בתוספת.

קובץ התקנות 670, י"ח באדר א' תשי"ז, 10.2.1957

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני המשפחה הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום העיריה.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 100 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 16 (ג) וראש העיריה לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 17 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין.

ביטול

21. חוקי עזר בענין הרחצה על שפת הים בנתניה, 1941 [3] — בטלים.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתניה (רחצה על שפת הים), תשי"ז—1957".

תוספת

(סעיף 18)

	לירות
1. אגרת רשיון שנתי להעמדת כסאות מרגוע למטרת השכרה — לכל כסא	3
2. אגרת רשיון שנתי להעמדת מחסה למטרת השכרה — לכל מחסה	12
3. אגרת רשיון שנתי להעמדת אוהל למטרת השכרה — לכל אוהל	15
4. אגרת היתר שנתי לרוכל	20

נתאשר.

עובד בן־עמ"י
ראש עירית נתניה

ז' בשבט תשי"ז (9 בינואר 1957)
(חמ 886011)

ישראל בר־יהודה
שר הפנים

[3] ע"ר 1941, תוס' 2 מס' 1100, עמ' 698.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאור־יהודה בדבר היטל לצרכי סעד

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית אור־יהודה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„מלון" — לרבות פנסיון, אכסניה, בית הבראה וכיוצא באלה;

„בית אוכל" — כל מקום שמוכרים בו צרכי אוכל או משקאות לשם אכילה או שתיה בו במקום, למעט מקום שאושר בכתב על ידי המועצה כבית אוכל שמספקים בו ארוחות לעניים, בין בחינם ובין במחירים מוזלים;

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„מוסד" — בית אוכל או מלון;

„בעל מוסד" — בעל רשיון שניתן לאותו מוסד לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)[2], או לפי פקודת מכירת משקאות משכרים, 1935[3], או אדם שלפי הפקודות האמורות היה מחוייב לקבל רשיון, לרבות מנהל, קופאי ומלצר באותו מוסד;

„אורח" — אדם השוהה במלון ומשלם בעד אכסון או בעד אוכל או משקה, בין שהוא לן במלון ובין שאינו לן בו, וכן אדם המזמין אוכל או משקה בבית אוכל ואוכלו או שותהו בו במקום;

„היטל" — התשלום לצרכי סעד המוטל לפי חוק עזר זה;

„המועצה" — המועצה המקומית אור־יהודה;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

„המפקח" — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה לפקח על מילוי הוראות חוק עזר זה.

ההיטל ושיעורו

2. אורח ישלם לבעל המוסד היטל לטובת המועצה בשיעור הנקוב בתוספת הראשונה ובעל המוסד יגבה את ההיטל לטובת המועצה.

הצגת הודעה

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —

(1) העתק של התוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;

(2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.

(ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל בעל מוסד טפסים של ההודעה לפי סעיף קטן (א) (2), ומשסיפק כאמור לא ישתמש בעל המוסד אלא בטפסים אלה.

חשבונות ותווים

4. (א) בעל מוסד המגיש לאורח חשבון בכתב, יציין בו את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון; ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון למען הקל על הבקורת, ומשנקבעה — תחייב את בעל המוסד.

(ב) בעל מוסד שאינו מגיש לאורח חשבון בכתב, ימסור לאורח תו או תווים במלוא סכום ההיטל המגיע ממנו לפי חוק עזר זה ויבטל כל תו בקריעה תוך כדי מסירתו לאורח.

(ג) ראש המועצה רשאי לשחרר בעל מוסד מחובתו להגיש לאורח תו כשהוא אינו מגיש חשבון, אם קיים בסיס מתאים אחר להבטחת תשלומו של כל סכום ההיטל המגיע למועצה מבעל המוסד.

חובה להגיש חשבונות ולנהל פנקסים

5. (א) ראש המועצה רשאי לחייב, בהודעה בכתב, בעל מוסד —

(1) להגיש לאורחים חשבונות במקום תווים;

(2) לנהל פנקס לרישום שוטף של כל החשבונות הניתנים על ידיו;

(3) לנהל — אם הוא בעל מלון — פנקס לרישום אורחים;

(4) לקבוע בו את צורת החשבונות והפנקסים האמורים.

(ב) משניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל המוסד לפעול לפיה.

תשלום ההיטל על ידי בעל מוסד

6. בעל מוסד חייב לשלם —

(1) למועצה, תוך השבוע הראשון של כל חודש, את כל כסף ההיטל הנגבה במוסד במשך החודש הקודם, או

(2) לגובה המועצה, בכל עת שידרוש, את כל כסף ההיטל שנגבה במוסד עד אותה שעה.

---

[2] חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
[3] ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 33.

סמכויות המפקח

7. (א) המפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, תו, פנקס או ספר חשבונות הנמצאים בידי בעל המוסד או בידי אורח ולעשות כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) בעל מוסד חייב למסור למפקח כל פנקס, חשבון ומסמך שברשותו וכל ידיעה, הדרושים למפקח על מנת לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה; כן חייב אורח למסור למפקח כל חשבון או תו שיקבל מבעל המוסד וכל ידיעה, הדרושים כאמור.

עבירות וענשים

8. (1) העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;

(2) המשתמש בתו אחד יותר מפעם אחת;

(3) העודך חשבון כוזב לאורח;

(4) המוסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים;

(5) המפריע למפקח או מונע בעדו מהיכנס למוסד בתוקף סמכותו לפי סעיף 7,

דינו — קנס 20 לירות.

ביטול

9. חוק עזר לאור־יהודה (היטל לצרכי סעד), תשט"ז—1956 [4] — בטל.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאור־יהודה (היטל לצרכי סעד), תשי"ז—1957".

תוספת ראשונה

(סעיפים 2 ו־3 (א) (1))

שיעור ההיטל על אוכל, משקה או לינה הוא חמישה אחוזים ממחירם.

תוספת שניה

(סעיף 3 (א) (2))

הודעה

היטל לצרכי סעד

כל אורח בבית אוכל או במלון נדרש לשלם לטובת המועצה המקומית אור־יהודה לפי חוק עזר לאור־יהודה (היטל לצרכי סעד), תשי"ז—1957, היטל בשיעור שנקבע בתוספת הראשונה לחוק העזר האמור, ואם לא יעשה כן ייאשם בעבירה.

סכום ההיטל יירשם בחשבון או יצויין בתו או בתווים שיימסרו לאורח לפי חוק העזר.

מרדכי בן־פורת
ראש המועצה המקומית אור־יהודה

נתאשר.

ל' בכסלו תשי"ז (4 בדצמבר 1956)
(חמ 81134)

ישראל בר־יהודה
שר־הפנים

[4] ק"ת 619, תשט"ז, עמ' 1005.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאור־יהודה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית אור־יהודה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"עינוג" — כמשמעותו של שעשוע ציבורי בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935 [2];

"בית עינוג" — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג;

"כרטיס" — כרטיס כניסה לבית עינוג;

"בול" — בול או תו אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל;

"היטל" — התשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה;

"מנהל" — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה לפי דין, לרבות אדם המנהל בית עינוג או מפקח עליו;

"המועצה" — המועצה המקומית אור־יהודה;

"מפקח" — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק עזר זה.

היטל ושיעורו

2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר בכסף; ההיטל יצויין בהדבקת בול על הכרטיס.

כרטיסים

3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת ויודבק עליו בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס; הבול יבוטל אגב מכירת הכרטיס בציון התאריך שבו יתקיים העינוג.

(ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

כניסה לבית עינוג

4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקיימו בכל כרטיס הוראות סעיף 3 (א). מבקר הכרטיסים יתלוש מהכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעליו.

(ב) בעל כרטיס ישמור את הכרטיס עד תום העינוג.

(ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חינם או כרטיס שנתקיימו בו הוראות סעיף 3 (א).

חובות המנהל

5. המנהל יעשה ככל האפשר כדי להבטיח שהוראות הסעיפים 3, 4 (א) ו־(ג) יקוימו.

בולים

6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמורת תשלום הסכום הנקוב בהם, כן ישלמו תמורת בול שאינו משומש ואינו מקולקל את הסכום הנקוב בו, בניכוי שלושה אחוזים למאה אם מבקש התשלום הוכיח, להנחת דעתם, שקנה את הבול מהם תוך שלושה חדשים שקדמו לבקשתו בכוונה להשתמש בו כדין.

(ב) לא ידביק אדם על כרטיס בול משומש.

פטור והנחה

7. (א) המועצה רשאית לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו בשלושה אלה:

(1) תחרות אספורט;

(2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה;

(3) עינוג שהוא, לדעת המועצה, בעל אופי תרבותי, חינוכי או אמנותי ושמטרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

קובץ התקנות 676, י"ח באדר א' תשי"ז, 10.2.1957

(ב) הרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א) יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.

(ג) המועצה רשאית להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים הנמכרים לחיילי צבא־הגנה לישראל המראים לקופאי את פנקס המגוייס.

סמכויות המפקח

8. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לבית עינוג ולבדוק כל כרטיס בין בקופה ובין אצל מבקר הכרטיסים, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה, וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כל כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראיה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.

ביטול

10. חוק עזר לאור־יהודה (היטל עינוגים), תשט"ז—1956 [3] — בטל.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאור־יהודה (היטל עינוגים), תשי"ז—1957".

תוספת

(סעיף 2)

כרטיס שמחירו (פרוטה)	שיעור ההיטל
עד 84	30 פרוטה
85 — 225	30% ממחיר הכרטיס
226 ומעלה	40% ממחיר הכרטיס

נתאשר.

ל' בכסלו תשי"ז (4 בדצמבר 1956)

(חמ 81130)

מרדכי בן־פורת
ראש המועצה המקומית אור־יהודה

ישראל בר־יהודה
שר הפנים

[3] ק"ת 603, תשט"ז, עמ' 778.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר להרי יהודה בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה האזורית הרי יהודה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„עינוג" — כמשמעותו של שעשוע ציבורי בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935 [2];

„בית עינוג" — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג;

„כרטיס" — כרטיס כניסה לבית עינוג;

„בול" — בול או תו אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל;

[1] ע"ר 1941, תום' 1 מס' 1154, עמ' 119.

[2] ע"ר 1935, תום' 1 מס' 496, עמ' 49.

„היטל" — התשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה;

„מנהל" — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה לפי דין וכולל אדם המנהל בית עינוג או מפקח עליו;

„המועצה" — המועצה האזורית הרי יהודה;

„מפקח" — אדם שהורשה בכתב על ידי המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק עזר זה;

„מבקר" — אדם שהורשה על ידי המנהל לבצע תפקידים לפי סעיף 4.

ההיטל והשיעור

2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר בכסף; ההיטל יצויין בהדבקת בול על הכרטיס.

כרטיסים

3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת ויודבק עליו בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס; הבול יבוטל אגב מכירת הכרטיס בציון התאריך שבו יתקיים העינוג.

(ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

כניסה לבית עינוג

4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקיימו בכל כרטיס הוראות סעיף 3 (א). מבקר יתלוש מהכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעליו.

(ב) בעל הכרטיס ישמרנו עד תום העינוג.

(ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חינם או כרטיס שנתקיימו בו הוראות סעיף 3 (א).

חובות המנהל

5. המנהל יעשה ככל האפשר כדי להבטיח שהוראות הסעיפים 3, 4 (א) ו־(ג) יקויימו.

בולים

6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמורת תשלום הסכום הנקוב בהם, כן ישלמו תמורת בול שאינו משומש ואינו מקולקל את הסכום הנקוב בו, בניכוי שלושה אחוזים למאה אם מבקש התשלום הוכיח, להנחת דעתם, שקנה את הבול מהם תוך שלושה חדשים שקדמו לבקשתו בכוונה להשתמש בו כדין.

(ב) לא ידביק אדם על כרטיס בול משומש.

פטור והנחות

7. (א) המועצה רשאית לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו בשלושה אלה:

(1) תחרות אספורט;

(2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה;

(3) עינוג שהוא, לדעת המועצה, בעל אופי תרבותי, חינוכי או אמנותי ושמטרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.

(ב) הרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א) יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.

(ג) המועצה רשאית להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים הנמכרים לחיילי צבא־הגנה לישראל המראים לקופאי את פנקס המגויים.

סמכויות המפקח

8. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לבית עינוג ולבדוק כל כרטיס בין בקופה ובין אצל המבקר, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה, וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראיה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

ענשים

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להרי יהודה (היטל עינוגים), תשי"ז—1957".

תוספת

(סעיף 2)

ואלה הם שיעורי ההיטל:

(1) לתיאטרון, אופרה וקונצרט:

כרטיס שמכירו (בפרוטות)	שיעורי ההיטל (בפרוטות)
750 — 1,000	150
למעלה מ־1,000	200

(2) לכל עינוג אחר, חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

כרטיס שמכירו (בפרוטות)	שיעורי ההיטל (בפרוטות)
עד 500	25
למעלה מ־500	30

נתאשר.

אפרים בן־חיים

י"ב בשבט תשי"ז (14 בינואר 1957) — ראש המועצה האזורית הרי יהודה

(חמ 82127)

ישראל בר־יהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לטייבה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה [2], מתקינה המועצה המקומית טייבה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים" — אופניים או תלת־אופנים שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה" — המועצה המקומית טייבה;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב" — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום המועצה;

„בוחן" — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב תושב על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר־תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין, לוחית־מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמש לירות.

בקשה למתן רשיון

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב לתתו.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

[2] חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

(ב) לא יינתן רשיון, אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש והם מצויידים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמעצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי ה־30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית־מספר

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית־מספר, וכן יחליף כל לוחית־מספר מטושטשת או פגומה בלוחית־מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית־מספר תשולם למועצה אגרה של 500 פרוטה.

השם

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטייבה (רשיונות לאופניים), תשי"ז—1957".

נתאשר.

מחמוד אל־נאשף
ראש המועצה המקומית טייבה

כ"ב בשבט תשי"ז (24 בינואר 1957)

(חמ 82021)

אני מסכים.

ישראל בר־יהודה
שר הפנים

משה כרמל
שר התחבורה

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לטירת הכרמל בדבר הגנה על הצומח

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית טירת הכרמל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית טירת הכרמל;

„צמח" — עץ, שתיל, שיח, ניצן, פריחה, פרי, פרח או עשב הנטועים או צומחים ברחוב או בגן ציבורי, וכל חלק מהם;

„רחוב" — לרבות רחבה, ככר, מגרש שבבעלות המועצה וכל מקום ציבורי;

„גן" — גן ציבורי או שדרה;

„ממונה על ילד" — אדם שילד בגיל פחות מארבע עשרה שנה נמצא בפיקוחו או בהשגחתו.

השחתת צמחים

2. לא יעקור אדם צמח, לא ישחיתו, לא יגדעו, לא ישרשו, לא ישמידו, ולא יסיר ממנו את קליפתו, לא ידרוך עליו ולא יזיקנו באופן אחר, אלא ברשות המועצה ולפי הוראותיה.

כניסה למקום נדור

3. לא ייכנס אדם למקום נטיעות גדור הנמצא ברחוב או לכל מקום גדור הנמצא בגן, אלא ברשות המועצה ולפי הוראותיה.

משחקים

4. לא ישחק אדם בכדור משחק —

(1) בגן, אלא במקומות הקבועים לכך על ידי המועצה;

(2) ברחוב, אלא במקומות שאין צמחים עלולים להיפגע מכדור המשחק.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

טיפוס על עצים

5. לא יטפס אדם על עץ, שיח, גדר, משוכה, שער או סורג שבגן, או על עץ או שיח שברחוב, או על גדר, משוכה או סורג שהוקמו לשם הגנה על צמח שברחוב, לא ישחיתם ולא ישמידם, אלא ברשות המועצה ולפי הוראותיה.

קשירת בעלי-חיים לעצים

6. לא יקשור אדם בעל חיים העלול לפגוע בצמח, אל צמח או אל גדר, משוכה, שער או סורג שהוקמו בגן או שהוקמו ברחוב לשם הגנה על צמח, וכן לא יעמיד על ידם בעל-חיים כאמור.

הכנסת בעלי-חיים

7. לא יכניס אדם בעל-חיים לתוך גן, פרט לכלב כשהוא קשור היטב וכשעל פיו מחסום.

נהיגת בעלי-חיים בתחום המועצה

8. בהמות העוברות בתחום המועצה, ימנע אותם האדם ששמירתן עליו מלפגוע בצמח.

ילדים

9. ממונה על ילד ימנעו מלעשות מעשה האסור לפי הוראות חוק עזר זה.

נשים

10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות.

השם

11. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטירת הכרמל (הגנה על הצומח), תשי"ז—1957".

נתאשר.

יוסף אסלן
ראש המועצה המקומית טירת הכרמל

כ"ב בשבט תשי"ז (24 בינואר 1957)
(חמ 829100)

ישראל בר-יהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לטירת הכרמל בדבר הוצאת אשפה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומיות טירת הכרמל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בנין" — בית, צריף, מחסן, צריפון, בדון, פחון, אוהל או חלק מהם, לרבות הקרקע שמשתמשים בה או שמחזיקים בה יחד עם הבנין כגינה, כחצר או לצורך אחר ולמעט בית מלאכה או אורווה;

„בית מלאכה" — לרבות כל מקום שעושים בו מלאכה ועובדים בו למעלה מארבעה אנשים ובכלל זה כל בית חרושת, מוסך וכל עסק או מחסן המשמש יחד עם בית המלאכה;

„אורווה" — לרבות רפת, לול, מכלאה, דיר וכן כל מקום שמחזיקים בו סוסים, חמורים, פרדים או בהמות אחרות ומשתמשים בו יחד עם אורווה;

„אשפה" — לרבות שיירי מטבח, ניירות, בקבוקים, שברי זכוכית, ענפים, עלים, אפר, פירות או ירקות ופסלתם, קליפות, קופסאות, סמרטוטים ודברים אחרים העלולים לגרום לכלוך או אי נקיון, למעט זבל, פסולת וחמרי בנין;

„זבל" — גללי בהמה ושאר אשפה של אורווה;

„פסולת" — פסולת הנוצרת בבית מלאכה, ואינה אשפה ולא זבל;

[1] ע"ר 1941, תום' 1 מס' 1154, עמ' 119.

„בעל", „מחזיק" — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950 [2];

„המועצה" — המועצה המקומית טירת הכרמל;

„ראש המועצה" — לרבות כל אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המפקח" — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מפקח וכן אדם שהמפקח העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה.

כלי אשפה

2. (א) בעל בנין חייב להתקין בחצרו כלי אשפה לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, לחומר, למספר, למקום ולשאר התנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין ולתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ובתוך הזמן שיקבע.

(ב) לא ישים אדם אשפה אלא לתוך כלי אשפה שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר אשפה מחוץ לכלי האשפה.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי האשפה זבל, פסולת או חמרי בנין.

זבל ופסולת

3. (א) המחזיק באוררוה או בבית מלאכה חייב להתקין כלי קיבול לזבל או לפסולת לפי הוראות המפקח בנוגע לצורה, לגודל, למספר, למקום ולשאר תנאים שיקבע המפקח, וחייב הוא להחזיקם במצב תקין ולתקנם או להחליפם באחרים, הכל לפי דרישת המפקח ובתוך הזמן שיקבעם.

(ב) לא ישים אדם זבל או פסולת אלא לתוך כלי קיבול שהותקנו כאמור ולא ישים ולא ישאיר זבל או פסולת מחוץ לאותם כלי הקיבול.

(ג) לא ישים אדם לתוך כלי הקיבול אשפה או חמרי בנין.

העברת אשפה

4. לא יוביל אדם — פרט למפקח — ולא יעביר, בשום דרך, אשפה, זבל או פסולת מבנין, מאוררוה או מבית מלאכה לכל מקום אחר אלא לפי היתר מאת ראש המועצה.

מתן היתר

5. (א) ראש המועצה רשאי לתת היתר לפי סעיף 4, לסרב לתתו, לבטלו, לחלוטין או לתקופה מסויימת, או לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם ולשנותם.

(ב) בכל היתר שניתן לפי סעיף 4 ייקבעו —

(1) השעות שבהן מותר להוציא או להוביל אשפה, זבל או פסולת;

(2) המקומות שאליהם יובלו ויורקו אשפה, זבל או פסולת;

(3) דרכי ההוצאה וההובלה וכן אמצעי ההובלה, צורתם, גדלם ומבנם;

(4) תקופת ההיתר.

זכות כניסה של פועלי המועצה

6. (א) כל פועלי המועצה שהורשו לכך על ידי המפקח רשאים להיכנס לכל בנין, אוררוה או בית מלאכה כדי לאסוף אשפה, זבל או פסולת בשעות שיקבע המפקח.

(ב) בעל בנין, אוררוה או בית מלאכה, או המחזיק בהם יאפשר לפועלי המועצה לגשת על נקלה לכלי אשפה או לכלי קיבול אחרים כדי לאסוף ולהוציא אשפה, זבל או פסולת ללא הפרעה.

סמכויות המפקח

7. (א) המפקח רשאי להיכנס לכל בנין, אוררוה או בית מלאכה על מנת לבדוק אם נתקיימו הוראות חוק עזר זה.

---

[2] ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.

(ב) לא מילא בעל בנין או המחזיק באורווה או בבית מלאכה אחרי דרישת המפקח לפי סעיפים 2 או 3, רשאי המפקח לבצע את העבודות ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו בעל או מאותו מחזיק.

מסירת הודעות

8. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או אם נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה.

עונשים

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם עבר על הוראות הסעיפים 2 או 3, והמפקח לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 7 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטירת הכרמל (הוצאת אשפה), תשי"ז—1957".

נתאשר.
כ"ב בשבט תשי"ז (24 בינואר 1957)
(חמ 829101)

יוסף אסלן
ראש המועצה המקומית טירת הכרמל

ישראל בר־יהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לטירת הכרמל בדבר הסדרת גדר חיה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית טירת הכרמל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית טירת הכרמל;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב לצורך חוק עזר זה;

„בעל קרקע" — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה כל שהיא מקרקע, או שהיה מקבלה, או היה זכאי לקבלה, אילו היתה הקרקע נותנת הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא־כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הקרקע ובין שאיננו הבעל הרשום, לרבות שוכר ושוכר משנה ששכר קרקע לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„גדר חיה" — שיח, מטפס, עץ וכל צמח הגדלים על הגבול, או בסמוך לגבול, שבין קרקע שיש לה בעלים ובין דרך או קרקע ציבורית, או קרקע המשמשת צרכי הציבור או קרקע שבחזקת המועצה;

„גיזום" — גדיעת כל חלק של גדר חיה, בין שורש ובין ענף, החורג מגבול בעל הקרקע שעליה היא גדלה.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

חובת גיזום

2. בעל קרקע חייב לגזום בתחום קרקעו גדר חיה, אם היא מפריעה לתנועה בדרך או לשימוש משקי בקרקע הגובלת אותה.

הודעה

3. (א) לא גזם בעל הקרקע, רשאי ראש המועצה לדרוש ממנו בהודעה בכתב שיגזום תוך הזמן ובאופן הנקובים באותה הודעה.

(ב) בעל קרקע שקיבל הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב למלא אחריה.

(ג) היו לקרקע יותר מבעל אחד, רואים את ההודעה שנמסרה לאחד מהם כאילו נמסרה לכולם.

(ד) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה באחד העתונים היומיים הנפוצים בתחום המועצה.

גיזום על ידי המועצה

4. (א) לא מילא בעל קרקע אחרי הדרישה לגזום לפי סעיף 3, או לא מילא אחריה באופן האמור בהודעה, רשאי ראש המועצה להורות על ביצוע הגיזום כהלכה ולגבות מאותו בעל קרקע את ההוצאות.

(ב) חשבון הוצאות חתום ביד ראש המועצה ישמש ראיה לכאורה על סכום ההוצאות האמורות.

סמכות ראש המועצה להיכנס לקרקע

5. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס לכל קרקע בכל זמן סביר כדי לברר אם ממלאים אחרי הוראות חוק עזר זה, או כדי לבצע כל עבודה שראש המועצה הורה על ביצועה לפי סעיף 4.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה להשתמש בסמכותו לפי סעיף קטן (א).

עונשים

6. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3 וראש המועצה לא השתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף לירה אחת לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

7. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטירת הכרמל (הסדרת גדר חיה), תשי"ז—1957".

יוסף אסלן

נתאשר. ראש המועצה המקומית טירת הכרמל

כ"ב בשבט תשי"ז (24 בינואר 1957)

(חמ 820102)

ישראל בר־יהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לטירת הכרמל בדבר מניעת מפגעים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית טירת הכרמל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"בעל נכסים" — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, בין שהוא מחזיק בהם ובין שאינו מחזיק בהם;

"המועצה" — המועצה המקומית טירת הכרמל;

"המחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כבעל או כשוכר;

"נכסים" — בנינים וקרקעות שבתחום המועצה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים;

"ראש המועצה" — לרבות המפקח הסניטרי של המועצה וכל אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

הגדרת מפגעים

2. "מפגע" —

(1) פגם בנכסים המשמשים בית דירה, שאין בהם בית כסא המחובר — כהוגן ובצורה המניחה את דעת ראש המועצה — לביב, לבור שופכין או לאמצעי הרקה אחר שאושר על ידי ראש המועצה;

(2) בעל חיים המוחזק באופן שהוא, לדעתו של ראש המועצה, מזיק לבריאות או מעלה צחנה;

(3) הצטברות של זבל או חומר אחר שנודף ממנו ריח רע;

(4) באר, בור מים או בית קיבול אחר המשמש לאגירת מים או לאספקת מים, שהם נמצאים במצב העלול לזהם את המים שבתוכם;

(5) תעלה, צינור, מרזב, ביב, צינור שופכין, מזרם תחתי של בנין שאינם מתאימים לשמש לתכליתם או הגורמים טחב לבנין או לבנין הסמוך;

(6) חומר בבנין או על ידו שהוא לקוי בכללו או בחלקו באופן שעלולים דרכו לחדור מים, רטיבות או טחב לבנין;

(7) צינור שופכין, צינור מי פסולת או מרזב שהם סדוקים, שבורים, דולפים, סתומים או פגומים באופן אחר;

(8) חיבור או קישור של צינור שופכין, בית כסא, צינור מי פסולת, ביב או מרזב, שהם לקויים;

(9) בור שופכין שאינו בנוי בצורת בור מסנן שאושר על ידי ראש המועצה או מרזב העשוי ביטון משוריין ואינו עומד בפני מים ואינו מצוייד במכסה המונע חדירת יתושים;

(10) צינור למי גשמים המשמש כצינור שופכין או כצינור אחר של ביב או המקושר לרשת הרקת שופכין;

(11) בית כסא, צינור, מי פסולת, מרזב או ביוב שאינם סגורים או גומת שופכין או תא בקורת שאינם מסוג מאושר על ידי ראש המועצה;

---

[1] ע"ר 1941, תום' 1 מס' 1154, עמ' 119.

(12) פתח ביב הנמצא בתוך בנין, בין שהוא סגור ובין שאינו סגור, פתח בית כסא, אסלות שופכין או משתנה שאינם מסוג מאושר על ידי ראש המועצה;

(13) בית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא אשר, לדעתו של ראש המועצה, אינם שומרים על הנקיון שבהם או שאינם נקיים מריח רע העולה מתעלה, בית כסא, עביט, משתנה או מפגע אחר או שאינם מאווררים, לדעתו של ראש המועצה, במידה מספקת מאבק או מסיגים אחרים הנוצרים במהלך העבודה והמזיקים לבריאות או שמפאת הצפיפות הרבה שוררים בהם תנאים אשר הם, לדעת ראש המועצה, מזיקים לבריאות;

(14) כיריים, פח או ארובה הפולטים עשן או חומר אחר המתלהב ואינו מתאכל, באופן המזיק, לדעת ראש המועצה, לבריאות;

(15) קוצים, עשבים או גרוטאות הנמצאים בנכסים;

(16) כביסה תלויה ברחוב, בגזוזטרה, בחלון, במרפסת ובכל מקום אחר הפונה לצד הרחוב;

(17) כלבים שהוכנסו לבתי קפה, לבתי שעשועים ציבוריים אחרים ולכלי רכב ציבוריים;

(18) כסאות, שולחנות, ארגזים, חפצים, כלים או כל חומר אחר המוחזקים ברחוב;

(19) כל דבר אשר, לדעת ראש המועצה, עלול לסכן את חייו, בטחונו, בריאותו, רכושו או נוחיותו של אדם או להפריע לאדם או למנוע אותו מהשתמש בזכויותיו או להביא לידי הרגזה או פגיעה לחוש הראייה, הריח או השמיעה.

מפגע

3. (א) לא ישים אדם מפגע בנכסים ולא יניח בעל נכסים או המחזיק בהם למפגע שיהא קיים בהם.

(ב) נמצא מפגע בנכסים, רואים את בעל הנכסים או את המחזיק בהם כאדם שעבר על הוראות סעיף קטן (א); היו בעלים או מחזיקים אחדים, רואים את כולם יחד או את כל אחד לחוד כאדם שעבר על ההוראות האמורות.

הודעות לסילוק מפגע

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האדם שעבר על הוראות סעיף 3 לסלק את המפגע ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוקו ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לסלק את המפגע ולבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

סילוק מפגע על ידי המועצה

5. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

סמכות ראש המועצה

6. (א) ראש המועצה רשאי בכל עת להיכנס לנכסים על מנת לבדקם, לבקרם ולעשות בהם כל מעשה הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או שהוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

ענשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 4 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 5 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטירת הכרמל (מניעת מפגעים), תשי"ז—1957".

נתאשר.

יוסף אסלן
ראש המועצה המקומית טירת הכרמל

כ"ט בכסלו תשי"ז (3 בדצמבר 1956)
(חמ 82918)

ישראל בר־יהודה
שר־הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לטירת הכרמל בדבר קביעת לוחיות־מספר בבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית טירת הכרמל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית טירת הכרמל;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר לו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

„בנין" — כל בנין ומבנה בתחום המועצה;

„בעל בנין" — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן, או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר ושוכר משנה ששכר בנין לתקופה שלמעלה משלוש שנים.

רשות לדרוש קביעת לוחיות־מספר

2. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מבעל בנין, לקבוע על גבי הבנין לוחית־מספר, או להחליף לוחית־מספר מקולקלת או מטושטשת הקבועה עליו ובעל הבנין חייב למלא אחרי הדרישה תוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה.

(ב) ראש המועצה יקבע את צורת לוחיות־המספר, והן יותקנו בהתאם להוראותיו.

(ג) מסירת ההודעה תהא כדין, אם נמסרה לידי בעל הבנין, או במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים לידי אחד מבני משפחתו או לידי כל אדם בוגר העובד או מועסק באותו מקום, או נשלחה בדואר במכתב רשום אל בעל הבנין לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או אם הוצגה במקום בולט על גבי הבנין הנידון בהודעה.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

איסור

3. לא יקבע אדם לוחית־מספר על גבי בנין, לא יסירנה ולא יחליפנה, אלא ברשות בכתב מאת ראש המועצה.

עבירות

4. לא מילא בעל בנין אחרי הדרישה או אחרי ההוראות שניתנו לו לפי סעיפים קטנים (א) ו־(ב) לסעיף 2, או עבר על הוראות סעיף 3, רשאי ראש המועצה לקבוע על גבי בנינו של אותו בעל בנין את לוחית־המספר, להסירה או להחליפה, ולגבות מבעל הבנין כל הוצאה בקשר לעבודות אלה.

ענשים

5. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), (ב) ו־3, דינו — קנס 20 לירות.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטירת הכרמל (קביעת לוחיות־מספר בבנינים), תשי"ז—1957".

נתאשר.

יוסף אסלן
ראש המועצה המקומית טירת הכרמל

כ"ב בשבט תשי"ז (24 בינואר 1957)
(חם 820103)

ישראל בר־יהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לטירת הכרמל בדבר שימור רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], מתקינה המועצה המקומית טירת הכרמל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית טירת הכרמל;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מהנדס" — אדם שהמועצה מינתה אותו להיות מהנדס המועצה, לרבות אדם שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה;

„רחוב" — דרך, נתיב להולכי רגל, מדרכה, גשר, רחבה או גינה שיש לציבור זכות מעבר בהם, בין שהם מפולשים ובין שאינם מפולשים וכן כל מעבר המשמש או המכוון לשמש אמצעי גישה לבתים אחדים, לרבות סימני דרך, תעלות, ביבים וחפירות שברחוב או בצדי רחוב.

מכשול ברחוב

2. (א) (1) לא יניח אדם, ולא ירשה לאחר להניח, ברחוב או להבליט מעל לרחוב כל דבר העלול לגרום נזק לרחוב או להפריע לניקויו או לתנועת הציבור בו אלא אם דרוש לעשות כן לטעינתו או לפריקתו של אותו דבר ולא יותר מן הזמן הסביר הדרוש לכך;

(2) לא יניח אדם ולא יתלה ולא ירשה לאחר להניח או לתלות בחלון, במעקה, בגזוזטרה או בגג, או מעל לרחוב כל דבר שיש בו סכנה שיפול לרחוב;

(3) לא יכסה ולא יחסום אדם תעלה, שוחה או תא בקורת ברחוב, ולא ירשה לאחר לכסותם או לחסמם.

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.

(ב) על אף האמור בסעיף זה מותרת בניה ארעית ברחוב לרגלי חגיגות או טכסים, לפי הרשאה בכתב מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי ההרשאה.

שינויים ברחוב

3. לא ישנה אדם רחוב ולא ירשה לאחר לשנותו אלא על פי היתר בכתב מאת המהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.

פתיחת שוחות

4. (א) לא יכרה אדם ולא ירשה לאחר לכרות שוחה ברחוב אלא על פי היתר בכתב מהמהנדס ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) אדם הכורה שוחה ברחוב, חייב —

(1) להחזיק את מקום השוחה גדור ולציינו בשלטי אזהרה וכן בדגלים אדומים ביום ובאורות אדומים בלילה;

(2) לסתום את השוחה ולהחזיר את הרחוב למצבו הקודם עם גמר העבודה או עם פקיעת תוקף ההיתר, הכל לפי התאריך המוקדם יותר.

היתר ואגרות

5. (א) המהנדס רשאי לתת היתר לפי הסעיפים 3 או 4 או לסרב לתתו, לבטל היתר שניתן או להתלותו וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ב) בעד מתן היתר כאמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרה של שתי לירות.

נזק לרחוב

6. (א) לא יגרום אדם ולא ירשה לאחר לגרום נזק לרחוב.

(ב) אדם שעבר על הוראות סעיף קטן (א) חייב לתקן את הנזק.

(ג) ניזוק רחוב לרגלי חפירה בקרקע הסמוכה לאותו רחוב, חייב החופר או בעל הקרקע לתקן את הנזק.

רשות כניסה

7. (א) ראש המועצה רשאי לסלק כל מכשול ברחוב ולתקן כל נזק שנגרם לרחוב ולהיכנס לשם כך בשעות היום לכל מקום.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה בתפקידו ולא ימנע בעדו מהיכנס לכל מקום בתוקף סמכותו לפי סעיף קטן (א).

הודעות

8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב —

(1) מהאנשים שהניחו מכשול ברחוב שלא לפי הוראות סעיף 2, לסלק את המכשול;

(2) מהאנשים החייבים לעשות את העבודות המנויות בסעיפים 4 ו־6 לבצע את העבודות האמורות.

(ב) בהודעה יצויינו התנאים, הפרטים והדרכים לסילוק המכשול או לביצוע העבודה שקבעם המהנדס באישור ראש המועצה וכן התקופה שבה יש לסלק את המכשול או לבצע את העבודה.

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה תוך הזמן שנקבע בה.

סילוק מכשול וביצוע עבודות

9. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 8, או סילק את המכשול או ביצע את העבודה שלא לפי התנאים, הפרטים והדרכים המפורטים בהודעה, רשאית המועצה בעצמה לסלק את המכשול או לבצע את העבודות הדרושות ולגבות מאותו אדם את ההוצאות לסילוק המכשול או לביצוע העבודות.

מסירת הודעות

10. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום

הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה באופן בולט במקום שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

עבירות

11. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 20 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 8 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 9 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה, אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטירת הכרמל (שימור רחובות), תשי"ז—1957".

נתאשר.

יוסף אסלן
ראש המועצה המקומית טירת הכרמל

כ"ב בשבט תשי"ז (24 בינואר 1957)
(חמ 82019)

ישראל ברי־יהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941
פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945
חוק עזר לירקון בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה האזורית הירקון חוק עזר זה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר לירקון (מס עסקים מקומי), תשי"ג—1952 [3] (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
חברה לאספקת חשמל	400
מאפיה — לכל תנור	50
מדגרה, שקיבולה — ביצים —	
1000 עד 5000	10
5001 עד 10000	15
10001 עד 20000	25
20001 עד 30000	35
30001 ומעלה	50
מחלבה — המעסיקה עובדים —	
עד 2	100
3 עד 5	200
6 עד 10	250
11 עד 20	300
21 ומעלה	400
מטוויה — המעסיקה עובדים כולל הבעלים —	
1	15
2	25
3 ומעלה	50
מסגריה — המעסיקה עובדים כולל הבעלים —	
1	15
2	25
3 ומעלה	50
נגריה — המעסיקה עובדים כולל הבעלים —	
1	25
2	35
3 ומעלה	50
צרכניה	37.500
רופא שיניים — לכל כסא עבודה	25
שירות אוטובוסים	"250

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1151, עמ' 110.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.
[3] ק"ת 311, תשי"ג, עמ' 238.

קובץ התקנות 676, י"ח באדר א' תשי"ז, 19.2.1957

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956). — תחילה

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1956/57 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1956/57 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה. — הוראות מעבר

4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירקון (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ז—1957". — השם

מ. זטלנד
ראש המועצה האזורית הירקון

נתאשר.

י"ח בשבט תשי"ז (20 בינואר 1957)

(חמ 83180)

ישראל בר־יהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לכרכור בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה [2], מתקינה המועצה המקומית כרכור חוק עזר זה:

1. בסעיף 3 (ה) לחוק עזר לכרכור (רשיונות לאופניים), תשי"ד—1954 [3] (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום „לירה אחת" יבוא „1.500 לירות". — תיקון סעיף 3

2. בסעיף 4 (ב) לחוק העזר העיקרי, במקום „100" יבוא „150". — תיקון סעיף 4

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לכרכור (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ז—1957". — השם

קלאוס ולך
ראש המועצה המקומית כרכור

נתאשר.

כ"ב בשבט תשי"ז (24 בינואר 1957)

(חמ 83435)

אני מסכים.
משה כרמל
שר התחבורה

ישראל בר־יהודה
שר הפנים

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
[2] חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.
[3] ק"ת 438, תשי"ד, עמ' 629.

פקודת המועצות המקומיות, 1941
פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945
חוק עזר למזכרת־בתיה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה המקומית מזכרת־בתיה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית מזכרת־בתיה;

„עסק" — עסק או מלאכה מן הסוגים המפורטים בתוספת;

„עוסק" — כל העוסק בעסק בתחום המועצה;

„מס" — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה;

„ראש המועצה" — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„שנה" — שנת כספים.

הטלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק, או לכל חלק ממנה, בשיעור הקבוע בתוספת, אולם אם התחיל לעסוק אחרי ה־30 בספטמבר, או אם חדל לעסוק לפני ה־1 באוקטובר, והודיע על כך למועצה לפני אותו תאריך, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק באותו עסק במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים באותו מקום ישלם מס בעד עסק אחד בלבד, והוא העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים: האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה־1 באפריל, אולם לפני ה־1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי ה־30 בספטמבר, ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

סמכויות ראש המועצה

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב —

(1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו תוך הזמן הנקוב באותו כתב, כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור, כל קבלה שבידו על תשלום המס.

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1430, עמ' 115.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל זמן סביר לכל מקום שבתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

עבירות וענשים

5. אדם שעשה אחת מאלה —

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4 (א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4 (ב),

דינו — קנס 20 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, קנס נוסף של שתי לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה, או אחרי הרשעתו בדין.

פטור

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה.

תחילה

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956).

הוראות מעבר

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס בשנת 1956/57 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למזכרת־בתיה (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1957".

תוספת

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
אגודה שיתופית לאשראי	25
אוטו משא —	
עד 2 טון	25
למעלה מ־2 טון	30
אטליז	25
בית מלאכה —	
שאינו מעסיק פועלים	15
המעסיק פועלים	50
הספקת לחם	25
הספקת דלק	50
חברת חשמל	150
חברת מים	150
חנות מכולת שמספר לקוחותיה —	
עד 100	12
101 עד 200	23
201 עד 300	32
301 עד 400	45
401 ומעלה	60
חנות מספוא שמספר לקוחותיה —	
עד 100	33
101 ומעלה	72
טרקטור	22
מאפיה	25
מלון ומסעדה	30
מספרה	15
קיוסק	6
קפה ומסעדה	20
רוכל	6
שירות אוטובוסים	200
תחנת ריכוז חלב	35

נתאשר,

י"ד בשבט תשי"ז (16 בינואר 1957)

(חמ 83994)

ח י י ם ל ו י

ראש המועצה המקומית מזכרת־בתיה

י ש ר א ל ב ר י ־ י ה ו ד ה

שר־הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941
פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945
חוק עזר לעתלית בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941 [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה המקומית עתלית חוק עזר זה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר לעתלית (מס עסקים מקומי), תשי"א—1950 [3] (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

"תוספת

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
אגודה שיתופית לאשראי, בנק או סניפיהם	500
אוטובוסים — שירות להסעת נוסעים	250
אטליז	80
אספקה לבהמות	20
אספקת מים לשתיה או להשקאה	100
בית קולנוע	50
בית קירור	1250
הובלה — לכל כלי רכב שכושר טעינתו הוא —	
עד 2 טון	32
למעלה מ־2 טון עד 5 טון	40
למעלה מ־5 טון	85
חברה לייצור, לחלוקה או לאספקת חשמל	250
חנות —	
ירקות או פירות	24
מכולת שמספר לקוחותיה —	
עד 150	45
151 עד 250	85
251 ומעלה	95
משקאות משכרים	24
סידקית	20
מחלק חלב או קרח	15
כריית זיפזיף, חול או כורכר	1000
מאפיה	65
מחלבה	50
מלח —	
טחינה ואריזה	30
מפעל ייצור	2000
סנדלר או מתקן נעלים	15
עופות —	
לול שמספר העופות בו —	
51 עד 100	12
101 עד 200	24
201 ומעלה	36
קבלן או חברה קבלנית לביצוע עבודות בנין, כבישים, ביוב או קידוח ושהיקף עבודתו בתחום המועצה לשנה בלירות —	
עד 10000	50
למעלה מ־10000 עד 20000	100
למעלה מ־20000 עד 40000	200
למעלה מ־40000 עד 60000	300
למעלה מ־60000 עד 80000	400
למעלה מ־80000 עד 100000	500
למעלה מ־100000	1000
קיוסק	15
רופא, רופא שיניים או רופא וטרינרי	20
רפת —	
לכל פרה, נוסף על הפרה הראשונה	6"

תחילה

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' בניסן תשט"ז (1 באפריל 1956).

הוראות מעבר

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1956/57 והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות, אולם כל סכום ששולם על פי חוק העזר העיקרי בעד שנת 1956/57 ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

השם

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לעתלית (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשי"ז—1957".

נתאשר.

י"ח בשבט תשי"ז (20 בינואר 1957)
(חמ 84015)

ישראל ברי־יהודה
שר הפנים

מנס פדוה
ראש המועצה המקומית עתלית

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.
[3] ק"ת 183, תשי"א, עמ' 380; ק"ת 311, תשי"ז, עמ' 240.

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחזי בעיין
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
20 May 2014 05:11:47 +03:00